

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In verba eiusdem, Quid ergo dicemus ? permanebimus in peccato, vt
gratia abundet, & c. Sermo CXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

illud Propheticum; Misit verbum suum, & sanauit eos. Et ideo sequitur: *Vbi abundauit peccatum, superabundauit & gratia.* Ac si diceret, vbi dilatum est vulnus, supereffusa est sanitas. Nemo ergo ingratus sit legi, quia quem agrotantem & iacentem inuenerat, leuauit, fouit, & vt saluti traderet, ipsum vsque ad Medicum salubri exultatione perduxit, vt sicut dixit Apostolus; *Quemadmodum regnauit peccatum in mortē, ita gratia regnet in vitam aternam, per Iesum Christum dominum nostrum.* Gratia in vitam, peccatum regnat in morrem. Recta fides non morrem, non interitum hominis, auctori Deo, deputat, sed salutem. Mors sit hominis, sic peccati, vt vita creata, & reddita solum credatur esse per Christum.

In verba eiusdem, Quid ergo dicemus? permanebimus in peccato, vt gratia abundet, &c. Sermo CXIII.

BEatus Apostolus quando interrogat, quando manifesta perquirat, eos videlicet obiurgat & increpat, qui eloquia diuina sua interpretatione corrumpunt: & inde concipiunt suffragia criminum, vnde assumere debuerant documenta virtutum. Sic enim hodie cœpit: *Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, vt gratia abundet?* Superius dixerat fratres: *Vbi abundauit peccatum, superabundauit & gratia:* & ideo ita exorsus est: ac pro illo diuino & singulari magisterio, imperitis se velut interrogatione participat: vt quæ sunt prudentiæ cœlestis plena eruditione respondeat. Si enim ibi abundauit peccatum, superabundauit & gratia. *Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, vt gratia abundet?* Si prona est delinquentibus pietas, si gratia copiosa peccantibus, si iniustis amica largitas est diuina, certè si futura bona malis

Rom. 6.

malis præsentibus acquiruntur, quid nobis virtutum iter arduum, quid durus obtinendæ iustitiæ labor, quid inter malos iugis seruandæ innocentiae cruciatus? Augeantur humana facinora, ut bonitas cœlestis exuberet: faciamus mala ut dixit, ut veniant bona: permaneamus in peccato, ut gratia abundet. Ad hæc fratres, idem qui interrogat Apostolus, ipse respondit: *Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo?* Cum dicit, absit, taliter intelligentiam insipientium execratus est, & sensum: siquidem medicus non vulneri, sed curæ proficit, & saluti: nec putredini, nec morbis, sed soli congaudet ille sanitati: ita & Deus, qui pro magnitudine vulneris adhibuit magnitudinem, vigoremque medicinæ: & nec peccato, sed homini largitus est gratiam, nec ad multiplicanda, sed ad delenda delicta umbrem suæ pietatis effudit. Nemo, nemo sic de ægritudine gratuletur, ut velit in vulnere permanere. Ingratus medico, inimicus est curæ, qui semper curari æstuat, nec unquam desiderat hic sanari, & ita Dei gratiam suis cupit exuberare peccatis, ut sibi cupiat peccata cumulari. Miser qui tali voto reus esse contendit per veniam. Fugienda fratres, dementia ista est, fugienda: quæ etiam post curam captiva tenetur amore morborum: recidiua enim lethalis est sapius ægritudo. Quod autem dixit: *Qui enim mortui sumus peccato.* Præsentis temporis loquitur hic figuram: quia mortuos nos dixit esse peccato, non nobis, iam in toto mortuum dixit esse peccatum: quia & si peccatum ipsum actu operis sanctis & fidelibus est defunctum, vivit tamen, & adhuc in nostram defævit mortem: tunc autem peccatum ipsum morietur in nobis, cum corruptibile hoc induerit incorruptionem: & mortale hoc induerit immortalitatem

rem, & factus fuerit sermo qui scriptus est: vbi est mors aculeus tuus? vbi est inferne victoria tua? Aculeus autem mortis peccatum est: viuit autem peccato, qui eius, sicut in consequentibus dicit, concupiscentiis famulatur: & stimulis miserandus inferuit, qui obsecundat vitiis, qui criminibus infœlici & continua captiuitate succumbit: qui quod delicti est, esse autumat hoc naturæ: & morbo, qui est accidens, vitur velut opere & beneficio conditoris. Et ideo ad arguendum talium ignorantiam addidit, dicens: *An nescitis, quia quicumque in Christo Iesu baptizati sumus, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus illi per baptismum in mortem.* Audiant fideles, & intelligant, quemadmodum triduana Domini sepultura trina demersione figuratur in baptismo: & resurrexisse cum Christo: & si necdum corpore, vitæ iam nouitate congaudeant: sitque totus homo virtutum domicilium, qui receptaculum fuerat ante vitiorum. *Vt sicut dixit, quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriā patris, ita & nos in nouitate vitæ ambulemus.* Christus quicquid suarum virtutum est, refert ad gloriam patris: & homo, cuius suum nihil est, sibi vindicare, quod per Christum resurrexit, elaborat: Quod autem dixit: *In nouitate vitæ ambulemus.* Quæ superius diximus, illa confirmat: vt si necdum hoc corpore, vita tamen iam totus immutatus incedat: intelligat se, & dominetur elementis, qui elementis hactenus per ignorantiam seruebat: largiatur sua per gloriam, qui prius turpiter furabatur aliena: & qui carnis exercebat illicita, contemnat etiam licentias corporales: & qui innocentiam hactenus impie moliebatur extinguere, pro innocentia gloriosius ipse moriatur. Et quid plura? Si ex vetere homine iam nouus effectus est, vitiorum gurgitē in fontē commu-

commu

commuter ipse virtutum. Usque ad finem autem lectionis hoc ingerit beatus Apostolus, hoc demonstrat, illum posse cum Christo vivere, illum regnare cum Christo, qui resurgentis Christi innocentiam sequitur, imitatur vitam, implere nititur sanctitatem, quā dicit: *Vt destruatur corpus peccati*. Destruatur fratres, actu, non substantia: opere non figura: quia peccato, non Deo vult hominem perire, qui ait: *Existimate vos mortuos esse peccato: vivere autem Deo*. Et supernae libertati fratres, restituere hominem tota pietate contendit, qui dicit: *Non regnet peccatum in vestro mortali corpore*. Et iterum: *Peccatum vobis non dominetur*. Non dixit, non veniat ad vos: non dixit, non prouocet, non titillet: sed non regnet, non dominetur, configat ad vincentis gloriam; dimicet & decidat ad triumphum victoris: & tandem se doleat impia peccati dominatio à seruis quondam suis tota securitate calcari: & crudelis tyrannus ingemiscat subiectum se suorum pedibus captiuorum: & ad eorum triumphum, de quibus diu triumphauerat, se veteranus hostis peruenisse deplorat.

In verba eiusdem: Peccauimus, quia non sumus sub lege, sed sub gratia, & cetera. Sermo C X I V.

Sicut peregrinanti reditus ad propria dulcis semper charus est, & vernaculae domus vestibula sunt gratiosa post tempus: ita mihi post intervalla sermonis ad Apostolicarum seriem lectionum suauior est recursus. Si quidem à proposito dicendi ordine, & continuo tramite loquendi discedere nos saepe necessitas religiosa compellit: quia sic doctrinae ordo moderandus est, ut non modo aliud impediatur ex alio. * Vnde quid hodie beatus Apostolus dixerit, audiamus: Quid ergo ait? *Peccauimus, quia*
non